

[Lynnerrup Nielsen.]

ansøgninger, at det må være indlysende, at udlånsgrænsen må forhøjes med de 5 mill. kr. Etableringsudgifterne for fiskerflåden er jo meget store; de har ligesom alt andet, der vedrører denne erhvervsgren, været genstand for en overordentlig prisstigning.

Det forekommer mit parti, at de to foreliggende lovforslag vil være til stor nytte for fiskerierhvervet, og vi giver begge lovforslag vor velvillige tilslutning.

Søren Olesen: Forslaget om at udvide støtten til nybygning af fiskerfartøjer m. v. begrundes med, at behovet har været større, end man havde ventet. Nu skal man jo altid være en lille smule forsigtig med at imødekomme ethvert behov, det er nemlig således, at behovet nemt stiger med den lette adgang til hjælp. Vi har set f. eks. ved byggestøttelånene, at der er behov for meget mere, end der er bevilget penge til, og det gælder vist alle statslånsområder, at behovet altid synes at være større end de midler, der er stillet til rådighed. Dette kan have sin grund i, at selv de, som måske er velstillede og godt kunne bygge et fiskerfartøj — som der jo her er tale om — uden at opnå statslån, naturligvis, når der er adgang til statslån, også ønsker at gøre brug af denne adgang. Det er der ikke noget mærkeligt i, men det er et spørgsmål, i hvor høj grad man skal imødekomme det stigende behov.

Mit parti er altid noget betænkeligt ved at udvide statslånsområdet, og vi mener også i dette tilfælde, at man ikke bør skride til en udvidelse, men holde sig til de bevilninger, der er givet i loven, som den blev vedtaget i fjor.

Derimod ser vi noget anderledes på udvidelsen af fiskeribankens område. Denne bank er i virkeligheden fiskernes kreditforening. Den har virket godt, og jeg har lagt mærke til, at da loven blev vedtaget i 1932, havde man faktisk sat grænsen ved 20 mill. kr.; men som vi ser af opgørelsen i bemærkningerne til lovforslaget, har der i

en lang årrække ikke været brug for så stort et beløb, hvorfor man i 1941 nedsatte maksimum til 15 mill. kr. Vi kan derfor godt gå med til en udvidelse på dette område; da loven går imod den direkte statsfinansiering, vil vi naturligvis ikke udelukke fiskerierhvervet fra at skaffe sig lånemuligheder på anden måde.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg vil gerne takke de ordførere, der har givet tilslutning enten til det ene eller til begge lovforslag. Da der er fremsat ønske om udvalgsbehandling, vil man måske undskylde, at jeg ikke kommer ind på altfor mange enkeltheder. Jeg regner med, at de spørgsmål, der står i forbindelse med sagen, vil være velegnede til, at ministeriet kan fremlægge dem for det kommende udvalg.

Når man fra statens side har sat ind med en lånevirkksomhed på dette område, er det — som det iøvrigt er nævnt af forskellige ordførere — fordi fiskerierhvervet indtager en ganske særlig plads, idet det ikke kan opnå lån efter de gængse principper for lån i fast ejendom og derfor har vanskeligheder med finansieringen. Dertil kommer, at vi er stærkt interesserede i at få den størst mulige sikkerhed til søs. Det at drive fiskeri er jo at sætte livet på spil, hvergang man forlader bolværket, og staten bør i hvert fald ikke holde sig tilbage, hvis den på rimelig måde kan hjælpe med til gennemførelse af den størst mulige sikkerhed.

Vi har ønsket den foreslåede tilføjelse til § 2 i loven om nybygning af fiskerfartøjer for at komme de dårligst stillede indvandsfiskere i møde. Jeg skal naturligvis gerne erkende, at der kunne have været brug for et større beløb end de 3 000 kr., men vi har ment, at dette var et rimeligt beløb, og det har også fundet tilslutning fra hvervenes side.

Til det ærede medlem hr. Gideon kan jeg sige, at jeg egentlig ikke havde ønsket, at vi skulle have loven frem igen. Da den blev vedtaget for et års tid siden, håbede jeg,